

2002 ҳадис / «АЛИФ» ҳарфи / 121-ҳадис

* إِذَا قُمْتَ إِلَى الصَّلَاةِ فَكَبِّرْ، ثُمَّ اقْرَأْ مَا تيسَّرَ مَعَكَ مِنَ الْقُرْآنِ ثُمَّ ارْكَعْ حَتَّى تَطْمَئِنَّ رَاكِعًا، ثُمَّ ارْفَعْ حَتَّى تَعْدِلَ قَائِمًا، ثُمَّ اسْجُدْ حَتَّى تَطْمَئِنَّ سَاجِدًا، ثُمَّ ارْفَعْ حَتَّى تَطْمَئِنَّ جَالِسًا، ثُمَّ افْعَلْ ذَلِكَ فِي صَلَاتِكَ كُلِّهَا. (رواه البخاري ومسلم)

Намозга иқомат айтилса, такбир ўқиб (қулоғинг юмшоғига қўлингни етказ). Кейин Қуръондан ёдлаганларингни хоҳлаганингча ўқи. Сўнгра руку қил ва ўша рукуингда хотиржам бўлгунигча эгил. Кейин рукуингдан бошингни кўтар, то тик туриб хотиржам бўлгунигча. Сўнгра сажда қил, то унда хотиржам бўлгунигча. Ундан бошингни кўтар, то хотиржам ўтиргунигча. Кейин (иккинчи) саждани бажар, то хотиржам бўлгунигча. Сўнгра бутун намозингни ана шундай бажар.

Бухорий ва Муслим ривояти.

Манба: hadis.islom.uz

